



Ekologija kao proučavanje i bavljenje uvjetima čovjekova života i čovjekovim odnosom prema ljudima i bićima koja žive u njegovu okolišu danas je sastavni dio teološkog, katehetskog, religijskopedagoškog i pastoralnog promišljanja. Toga su bili svjesni i hrvatski biskupi kad su još 2000. godine u planu i programu za župnu katehezu u vjerničkim krugovima predvidjeli i ekološku zajednicu. Međutim, kao i uvijek, objavljivanje i promicanje poticaja, planova i smjernica ne znači da se oni odmah počinju i ostvarivati. Upravo stoga valja pohvaliti autore prvoga članka u ovome broju koji nas upućuju na mogućnosti ostvarenja ekološke zajednice u župnoj katehezi. Time se želi promicati i snažnija okolišna osviještenost i svijest o potrebi i nužnosti okolišne osviještenosti današnjih kršćana. Bit će stoga zanimljivo vidjeti kako se predloženi plan i program za pojedina katehetska razdoblja u okviru liturgijske godine mogu ostvariti u pojedinoj župnoj zajednici. Naravno, za to se je potrebno prvo upoznati sa značenjem i potrebom ekologije. Sastanci i druženja u ekološkoj zajednici mogli bi biti i vrlo zanimljivi i korisni prisjetimo li se da se u predloženom planu i programu predviđa i upoznavanje s biblijskim tekstovima, ali i sa značajnim razdobljima u crkvenoj godini. Upoznavanje s hrvatskim božićnim običajima, ali i priznavanje i prepoznavanje važnosti šuma i biljaka za (naš) život na zemlji vrlo su zanimljiva tema koja nam pokazuje kako ekologija može biti i jest vrlo konkretna i poticajna. O tome svjedoči i prijedlog autorâ da se članove ekološke zajednice potiče da i na odmoru razvijaju ekološku svijest, ali i praktično djeluju, na što posebno upućuju predloženi praktični primjeri.

Opće je poznato da se u Svetom pismu često govori i o žrtvi i o žrtvovanju. Toj je temi posvećen drugi članak u ovome broju. Autorica ističe da žrtvu poznaju različite religije Istoka, pa o tome valja voditi računa i kad se govori o žrtvama i žrtvovanju u Starom zavjetu. Te su žrtve bile sredstvo čišćenja i pomirenja s Bogom, a ujedno i najava jedinstvene Isusove žrtve kojom je poništen grijeh i sklopljen Novi savez između Boga i ljudi.

Katekumenat je sastavni dio života prve Crkve i učinkovit oblik uvođenja novoobraćenika u kršćanstvo. U novije doba sve je jača svijest o potrebi obnove i oživljavanja katekumenata i u današnjoj Crkvi. O tome kako je taj proces započeo i kako se nastavlja u susjednoj nam Sloveniji govori autor trećega članka. On će nas upoznati i s nekim konkretnim smjernicama i ostvarenjima Crkve u Sloveniji, ali i s poteškoćama na koje nailaze nastojanja za obnovom i oživljavanjem katekumenata. Pozoran čitatelj

lako će otkriti sličnosti i razlike između toga današnjeg katekumenata i onoga koji se odvijao i promicao u prvoj Crkvi. Jednako će tako lako moći pronaći i dodirne točke sa situacijama, potrebama i mogućnostima u vlastitoj zajednici i okruženju.

I u našem odgojno-obrazovnom sustavu već se niz godina govori o potrebi razvijanja i promicanja kompetencija. Autor četvrtoga članka u ovom broju potiče nas da zajedno s njim otkrivamo mogućnosti odgoja za kompetencije u pastoralnom djelovanju. Štoviše, tumači nam da će svaki vjernik koji nastoji razvijati svoje kompetencije tako razvijati i svoju sposobnost davanja kreativnih odgovora u susretu s novim. Bit će osim toga zanimljivo pročitati kako autor prikazuje duhovnu kompetenciju te objašnjava kako i zašto se ona može promicati. U odgoju i obrazovanju za kompetencije i pastoralnim će radnicima dobro doći njihovo poznavanje suvremene pedagogije.

Kad netko kaže da je odgoj u suvremenom svijetu u krizi, ne kaže ništa novo. Stoga se nerijetko čuje da je potrebno uložiti dodatne napore kako bi se, ne samo na području školstva, nego i na brojnim drugim područjima čovjekova života, promicala svijest o potrebi ulaganja dodatnih napora u promicanje odgoja, posebice mladih naraštaja. Prisjetimo li se brojnih rasprava o povećanom zanimanju za duhovno, ali i isto tako brojnih poziva za razlučivanje raznih duhovnih ponuda, neće nas iznenaditi ni poziv na odgoj vlastite duhovnosti. Na tom je putu dobrodošla i pomoć odgojitelja i učitelja duhovnosti, o čemu je riječ u šestom članku. Tu ćemo otkriti brojna područja na kojima smo pozvani odgajati sami sebe, a ako smo na neki način i odgojitelji (duhovnosti), onda i druge s kojima živimo i radimo. Tu je riječ o područjima kojih nerijetko nema u odgojno-obrazovnom rječniku, kao što su šutnja, unutaršnjost, kreposti, otvorenost prema drugima, solidarnost i kompromis.

Posljednja tri članka pozivaju nas na odgojno-obrazovno, evangelizacijsko, katehetsko i pastoralno djelovanje u svjetlu probudene svijesti o potrebi nove evangelizacije, ali i o valjanosti prokušanih puteva i prijedloga. Jedan od njih je i don Boscov odgojni sustav u kojemu je posebno riječ o odgoju i obrazovanju mladog čovjeka, a to za don Bosca ujedno znači i radosno promicanje istinske dobrobiti mladoga, ali i svakoga drugog čovjeka. Taj put kršćani drugim riječima nazivaju put svetosti, a don Bosco je osobno bio primjer, ali i nezaboravni pa i danas aktualni učitelj upravo na tom putu.

Rubrika »Recenzije i prikazi« ukratko nas podsjeća na neke novije knjige raznih nakladnika.

Posljednji prilog u ovom broju je bibliografija časopisa »Kateheza« od 1979. do 2012. godine te autorsko i pojmovno kazalo.

*Urednik*